

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3593/24
13.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Кошић, адвокат из Панчева, ул.Димитрија Туцовића бр.11, против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Драган Милошевић, адвокат из Ковачице, ул.Масарикова бр.65, ради предаје поседа и стицања без основа, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 119/20 од 19.2.2024. године, исправљене решењем истог суда П 119/20 од 13.8.2024. године, у седници одржаној дана 13.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 119/20 од 19.2.2024. године, исправљена решењем истог суда П 119/20 од 13.8.2024. године, у ставу другом и делу става трећег изреке, којим је обавезан тужени ВВ да тужиоцима АА и ББ на име неоснованог обogaћења исплати износ од 11.640 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 119/20 од 19.2.2024. године, исправљена решењем истог суда П 119/20 од 13.8.2024. године у преосталом делу става трећег изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ да тужиоцима АА и ББ на досуђени износ од 11.640 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, исплати законску затезну камату почев од 27.01.2020. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате, обрачунату у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка из става петог изреке пресуде Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 119/20 од 19.2.2024. године, исправљена решењем истог суда П 119/20 од 13.8.2024. године тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ да тужиоцима АА и ББ на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 519.665,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке, па до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 119/20 од 19.02.2024. године, исправљене решењем истог суда П 119/20 од 13.08.2024. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе тужилаца од 11.04.2024. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени да тужиоцима преда у посед непокретности уписане у Листу непокретности бр... КО ..., код РГЗ СКН Опово и то парцелу бр..., која се налази у потесу ..., пољопривредно земљиште, њива 3. класе, површине 57а и 55 м², парцелу бр..., која се налази у потесу ..., пољопривредно земљиште, њива 2. класе, површине 69а и 42 м², парцелу број ..., која се налази у потесу ..., пољопривредно земљиште, њива 1. класе, површине 91а и 00 м², као и непокретности уписане у Листу непокретности ... КО ... код РГЗ СКН Ковачица и то парцелу бр..., која се налази у потесу ..., пољопривредно земљиште, њива 3. класе, површине 61а и 25 м², у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име неоснованог обogaћења исплати износ од 11.640 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом на годишњем нивоу у висини референтне стопе Европске централне банке на дан главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена, почев од дана 27.01.2020. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате, у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу преко досуђеног износа главног дуга од 11.640 евра са законском затезном каматом од 27.01.2020. године до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, а до тражене исплате досуђеног главног потраживања и законске затезне камате, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 592.651,84 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у ставу другом, трећем и петом изреке, како то произлази из садржине жалбе, из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Тужиоци су благовремено одговорили на жалбу туженог, а трошкове другостепеног поступка су опредељено тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде у ожалбеном делу на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана у погледу одлуке о валути законске затезне камате и накнади трошкова парничног поступка.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд, пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи из жалбе којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужиоци су баба и деда по мајци туженом, те су у својству закуподавца закључили уговор о закупу пољопривредног земљишта са туженим у својству закупца, чији предмет уговора је било пољопривредно земљиште уписано у Листу непокретности ... КО ... и то парцеле топ.бр..., која се налази у потесу ..., њива 3. класе, површине 57а , 55 м2, парцеле бр..., која се налази у потесу ..., њива 2. класе, површине 91 а, као и пољопривредно земљиште уписано у Листу непокретности ... КО ..., топ.бр..., која се налази у потесу ..., површине 61а, 25 м2, на којима су тужиоци уписани као сувласници и то свако по 1/2 обима удела, који уговор је сачињен за период од 10 година (од 2012. године до 2022. године), с тим што су постигли договор да накнадно регулишу висину закупа и да о томе сачине Анекс уговора, а што нису учинили, али су се усмено споразумели да закупнину исплаћују након скидања усева за претходну годину, а да висина закупнине на годишњем нивоу износи 300 евра по ланцу, да је тужени обрађивао 4,85 ланаца земље, односно 2 ха 72а 22 м2, која је у сувласништву тужилаца и да је тужени требао да исплаћује тужиоцима на годишњем нивоу закупнину у висини од 1.455 евра. Тужени на име закупнине тужиоцима није ништа исплатио, иако су га исти у више наврата позивали да дуг плати, а и даље је у поседу предметних непокретности. Из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке Јока Миодрага од 27.12.2023. године и његовог усменог изјашњења, утврђено је да је судски вештак извршио обрачун висине закупнине у две варијанте и то у складу са просечном ценом закупа за сваку годину понаособ на територији насељеног места ... за период од 2012. године до 2019. године и у складу са претпоставком да је уговорена закупнина у висини од 300 евра по ланцу, а што је утврђено из исказа парничних странака и сведока, да је уговорена закупнина између парничних странака била у висини од 300 евра по ланцу за период од 2012. године до 2019. године и којом је утврђено да висина закупнине износи 11.640 евра. Тужиоци су пре подношења тужбе, преко пуномоћника, упутили туженом опомену пред утужење дана 12.11.2019. године у којем су му оставили примеран рок од 15 дана за исплату дуга, те да се у супротном уговору о закупу пољопривредног земљишта отказује, али тужени није одговорио на опомену, није исплатио цену закупнине и није предао предметне непокретности у посед тужиоцима, те су исти поднели тужбу дана 27.01.2020. године.

Тужиоци тужбом траже да се обавезе тужени да им преда у посед пољопривредно земљиште које је у власништву тужилаца, а које тужени користи по основу закљученог уговора о закупу пољопривредног земљишта на период од 2012. до 2022. године, који је услед неплаћања закупнине отказан, као и да се обавезе да им на име неплаћене закупнине исплати износ од 11.640 евра у динарској противвредности са припадајућом законском затезном каматом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања на које је примењено материјално право и то одредбе члана 12, 17, 26, 124, 148, 262, 567, 581, 583, 584 и 567 Закона о облигационим односима, те одредбе члана 37 Закона о основама својинскоправних односа првостепени суд је оценио да су парничне странке биле у пословном односу који по својој правној природи представља уговор о закупу, да су у том пословном односу тужиоци своју уговорну обавезу испунили и туженом предали на коришћење пољопривредно земљиште које је предмет уговора о закупу, при чему тужени, у складу са законом, предметне непокретности обрађује од 2012. године, а да своју обавезу исплате закупнине, која је у периоду од 2012. до 2019. године износила 11.640 евра, није испунио и закупнину није исплатио, а све имајући у виду да су тужиоци упутили туженом у новембру месецу 2019. године опомену пред утужење у којој су га позвали да у року од 15 дана од дана пријема опомене плати дуг и саопштили му да ће у супротном да сматрају да је уговор о закупу пољопривредног земљишта који је закључен 2012. године бити отказан, а како је тужени опомену примио такође у новембру месецу 2019. године и у остављеном отказном року од 15 дана од дана пријема опомене, а ни након подношења тужбе, своју обавезу није испунио, то је туженом отказано даље коришћење пољопривредног земљишта у оквиру уговорених разлога за отказ уговора, због неплаћања закупнине у смислу члана 584 ЗОО. Такође је првостепени суд нашао да је тужени дужан предати у посед тужиоцима непокретности које су биле предмет уговора о закупу пољопривредног земљишта у складу са одредбом члана 37 ЗОСПО.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП, а на тако утврђено чињенично стање правилно је примењено и материјално право. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд у свему, као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд, као другостепени, те одлуку посебно не образлаже, на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Супротно жалбеним наводима туженог правилно је првостепени суд оценио да су тужиоци у свему поступали у смислу одредбе члана 584 ЗОО, када су туженом упутили опомену пред утужење у новембру 2019. године у којој су га позвали да у року од 15 дана од дана пријема опомене плати дуг по основу закупа, те му саопштили да ће у супротном да сматрају да је уговор о закупу пољопривредног земљишта, који је закључен 2012. године бити отказан, те како је тужени примио опомену у новембру месецу 2019. године и у остављеном отказном року од 15 дана од дана пријема, није своју обавезу испунио, а ни након подношења тужбе у овој правној ствари 27.01.2020. године, то му је отказано даље коришћење пољопривредног земљишта у окриву уговорених разлога за отказ уговора због неплаћања закупнине. Како је раскидом уговора престао правни основ по коме је тужени користио означено пољопривредно земљиште, стекли су се услови за враћање тужиоцима закупљене непокретности, применом члана 585 ЗОО, која прописује да је купац дужан чувати закупљену ствар и по престанку закупа вратити је неоштећену, а и у вези одредбе члана 37 ЗОСПО. Оценом налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке Јока Миодрага и његовог усменог изјашњења, као и на основу исказа саслушаних сведока и парничних странака, првостепени суд је оценио да је тужени дужан тужиоцима исплатити износе

од 11.640 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Нису основани ни жалбени наводи туженог којима напада слободну оцену доказа првостепеног суда. Наиме, првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8 ЗПП, којом је прописано да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Овом одредбом установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и суду препуштено да изврши њихову савесну и брижљиву оцену и да према специфичностима конкретног случаја и резултатима конкретног истраживања, слободно и без формалних ограничења цени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама. Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница (члан 229 став 2 у вези са чланом 313 и 319 став 1 ЗПП), при чему су обе стране исцпеле све доказне предлоге у првостепеном поступку.

На основу изложеног Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу другом изреке и делу става трећег изреке у односу на досуђени износ од 11.640 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, применом одредбе члана 390 ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлучујући о траженој камати на досуђени износ, првостепени суд је правилном применом одредби чланова 214 и 277 став 1 ЗОО, оценио да тужиоцима припада право на законску затезну камату на досуђени износ и то почев од 27.01.2020. године, као дана утужења, па до исплате, крећући се у границама постављеног тужбеног захтева, али је одлучујући о валути камате пропустио да правилно примени материјално право, односно императивну одредбу члана 395 ЗОО којом је прописано да се, ако новчана обавеза гласи на плаћање у некој страниој валути, њено испуњење може захтевати у домаћем новцу према курсу који важи у тренутку испуњења обавезе, а о чему другостепени суд води рачуна по службеној дужности. Због тога је првостепена пресуда преиначена у преосталом делу става трећег изреке и тужиоцима камата на износ од 11.640 евра досуђена у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, па је применом члана 394 тачка 4 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Основано се жалбом туженог указује да је првостепени суд приликом обрачуна накнаде трошкова садржаних у ставу петом изреке погрешно применио одредбу члана 153 ЗПП, имајући у виду да је тужиоцима признао увећање на име ПДВ-а, као потребан трошак иако тужиоци нису доказали да су такав трошак и имали. Ово имајући у виду да тужиоци уз тужбу и током поступка нису приложили рачун као доказ да се ради о стварном трошку тужилаца у том поступку, због чега немају право на увећање трошкова за 20% на име ПДВ. Стога, Апелациони суд је обавезао туженог да тужиоцима на име трошкова парничног поступка, а имајући у виду успех тужилаца у спору, исплати укупан износ од 519.665,00 динара и то за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 16.875,00 динара, за састав једног необразложеног поднеска у износу од 12.656,25 динара, за приступ пуномоћника из

реда адвоката на осам одржаних рочишта у износу од по 21.375,00 динара, приступ на два неодржана рочишта у износу од по 12.937,50 динара, а све увећано за 50% јер је исти пуномоћник заступао оба тужиоца, све према Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, важеће у време доношења одлуке. Трошкове вештачења од стране вештака специјалисте неуропсихијатрије Славице Цигурски у износу од 22.000,00 динара, и судског вештака пољопривредне струке Миодрага Јока у износу од 20.000,00 динара, путне трошкове судског тумача Јона Наталије износу од 1.500,00 динара и на име судске таксе за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 55.619,17 динара, према Таксеној тарифи, важеће у време таксене обавезе. На досуђени износ трошкова парничног поступка тужиоцима припада и законска затезна камата од извршности до исплате, сагласно одредбама члана 277 и 324 ЗОО, те је одлучено као у ставу трећем изреке применом одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП.

Како је тужени успео у другостепеном поступку у незнатном делу који се односи на досуђену камату и трошкове парничног поступка, а како састав одговора на жалбу тужилаца није потребан трошак, на основу одредбе члана 165 у вези са чланом 153 и 154 ЗПП, одлучено је као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић